

عنوان مقاله:

ارزیابی آزمایشگاهی حساسیت روش های اندازه گیری عملکرد ذهنی

محل انتشار:

یازدهمین همایش سراسری بهداشت و ایمنی کار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

شیرازه ارقامی - دانشیار دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی زنجان

شهلا اصلاحی - دانشیار دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تبریز

محمد اصغری جعفرآبادی - دانشیار دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تبریز

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خستگی ذهنی و حالت خواب آلودگی از عوامل مهم و تاثیرگذار در افت عملکرد ذهنی و شناختی افراد و بروز خطاهای انسانی می باشد. همین موضوع باعث شده که مطالعات گوناگونی مبتنی بر اندازه گیری عملکرد ذهنی صورت گیرد. از آنجایی که روش های اندازه گیری عملکرد ذهنی فراوانند، لازم است محققان با سطح حساسیت این روش ها آشنا شوند. هدف این پژوهش، مقایسه کمی روش های اندازه گیری عملکرد ذهنی می باشد. مواد و روش ها: در یک مطالعه آزمایشگاهی که به صورت مداخله ای به اجرا درآمد، عملکرد ذهنی 36 دانشجو (19 زن و 17 مرد) در محدوده سنی 19 تا 23 سال، پیش و پس از اجرای محاسبات ریاضی به مدت 1/5 ساعت (به منظور ایجاد خستگی ذهنی) اندازه گیری شد. برای این منظور، رایج ترین آزمون های شناختی به کار رفت که عبارت بودند از حافظه کوتاه مدت فضاییوکسلر، استروپ، فلیکر فیوژن و پرسشنامه NASA-TLX. تحلیل داده ها با استفاده از آزمون تی زوجی در نسخه 10 نرم افزار SPSS در سطح معنی داری 0/05 انجام شد. یافته ها: در اجرای آزمون های وکسلر، میانگین کل مدت زمان اجرای تست در مرحله اول 7/33 با انحراف معیار 2/151 و میانگین در مرحله دوم 7/44 با انحراف معیار 1/173 بود، اما از لحاظ آماری تفاوت معنادار نبود ($P=0.25$) میانگین تعداد پاسخ های نادرست در آزمون وکسلر، در مرحله اول 4/81 با انحراف معیار 1/238 و میانگین در مرحله دوم 5/28 با انحراف معیار 1/649 بود که از لحاظ آماری تفاوت معنادار بود ($P=0.018$). میانگین تعداد خطاهای متوالی در آزمون وکسلر، در مرحله اول 2/31 با انحراف معیار 1/064 و میانگین در مرحله دوم 2/69 با انحراف معیار 1/564 بود، که از لحاظ آماری تفاوت معنادار نبود ($P=0.892$). در آزمون استروپ در هر دو حالت Naming و Reading مقایسه نتایج پیش و پس از اجرای وظیفه (محاسبات ریاضی) تفاوت معنادار مشاهده گردید ($P=0.000$). به گونه ای که در مرحله Reading، میانگین تعداد واکنش های نادرست در مرحله اول 3/81 با انحراف معیار 3/179 و میانگین در مرحله دوم 4 با انحراف معیار 3/243 بود که از لحاظ آماری تفاوت معنادار بود ($p=0.000$). در نتایج حاصل از آزمون های استروپ در مرحله Naming، میانگین تعداد واکنش های نادرست در مرحله اول 1/94 با انحراف معیار 2/06 و میانگین در مرحله دوم 2/28 با انحراف معیار 2/36 بود که از لحاظ آماری تفاوت معنادار بود ($P=0.000$). نتیجه گیری: نتایج این مطالعه به خوبی نشان می دهد برای بررسی رفتارهای متاثر از خستگی ذهنی، استفاده از آزمون استروپ ارجح است. پس از آن، آزمون های وکسلر حساسیت بیشتری در ارزیابی میزان خستگی ذهنی دارند. اما فلیکر فیوژن و پرسشنامه NASA-TLX برای اینگونه مطالعات مناسب نیستند. نتایج این مطالعه می تواند به پژوهشگران این حوزه سودمند باشد و اتلاف وقت و هزینه های پژوهشی را کاهش دهد. واژه های کلیدی: خستگی ذهنی، وکسلر، استروپ، فلیکر فیوژن، پرسشنامه NASA-TLX

کلمات کلیدی:

خستگی ذهنی، وکسلر، استروپ، فلیکر فیوژن، پرسشنامه NASA-TLX

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1014623>

